

OBRAVNAVA PREDPLAČIL IN NASTANEK DAVČNE OBVEZNOSTI PRI ČEZMEJNIH STORITVAH

Pojasnilo MF, št. 423-52/2013/2, 3. 4. 2013

V zvezi z vprašanjem, ki se nanaša na obravnavo predplačil in nastanek davčne obveznosti pri čezmejnih storitvah, v nadaljevanju objavljamo pojasnilo Ministrstva za finance, usklajeno z Davčno upravo RS:

1. Predplačila

Osnovno pravilo, kdaj nastane obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV pri predplačilih izhaja iz določbe petega odstavka 33. člena Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Ur. l. RS, št. 13/11 – UPB3, 18/11, 78/11, 38/12 in 83/12). V primeru predplačil tako za dobave blaga kot tudi za storitve nastane obveznost obračuna DDV na dan prejema plačila in od prejetega zneska plačil. Izjema od te določbe je določena le za predplačila, opravljena za dobave blaga, ki bodo opravljene v drugo državo članico pod pogoji iz 46. člena in za prenose blaga, ki jih opravi davčni zavezanec za namene svojega podjetja v drugo državo članico z oprostitvijo DDV, kar izhaja iz devetega odstavka 33. člena ZDDV-1.

To posledično pomeni, da pri izvršenih predplačilih za bodoče čezmejne storitve in za katere je dolžan plačati DDV prejemnik storitve, nastane obveznost obračuna DDV, ko je plačilo izvršeno. Na podlagi te določbe, mora davčni zavezanec, ko prejme predplačilo za bodoče storitve to poročati v rekapitulacijskem poročilu in tudi vpisati prejeto predplačilo v obrazec DDV-O, medtem ko mora davčni zavezanec, ki izvrši predplačilo in je tudi zavezanec za obračun DDV kot prejemnik storitve obračunati DDV v trenutku izvršitve plačila za bodočo storitev.

ZDDV-1 torej določa obveznost prejemnika predplačila za bodoče čezmejne storitve, da poroča o prejetem predplačilu v rekapitulacijskem poročilu (polje A6) in v obrazcu DDV-O (polje 12). Davčni zavezanec - izvršitelj predplačila za bodoče čezmejne storitve, ki je dolžan plačati DDV kot prejemnik storitev, pa mora v obračun - DDV-O (polje 32a) vpisati tudi vrednost izvršenega predplačila. Namen te določbe je v tem, da pri dobavah storitev ni fizičnega premika, ki bi ga sledili in tako lahko preprečili kakršnokoli neobdavčitev končne potrošnje, ampak ima pomembno vlogo finančni tok, zato je pomembno, da se vsako prejeto predplačilo za storitve prikaže v rekapitulacijskem poročilu in v obračunu DDV in je podlaga za obračun DDV v drugi državi članici oz. vsako izvršeno predplačilo za prejete čezmejne storitve se prikaže v obračunu DDV, v zvezi s katerimi je v Sloveniji nastala obveznost obračuna DDV.

Račun, ki ga izvajalec storitve naknadno pošlje za opravljeno čezmejno storitev se, v primeru opravljenega predplačila v celoti, ne vpiše v RP-O in DDV-O. V kolikor pa je bilo opravljeno delno predplačilo, se vpiše v rekapitulacijo poročilo in obračun DDV-O le vrednost opravljenih storitev, za katero plačilo še ni bilo opravljeno (razlika med vrednostjo po računu in opravljenim predplačilom).

Glede na zakonske določbe bomo ob prvi spremembi Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost - pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11 in 102/12) ustrezno spremenili navodila o izpolnjevanju rekapitulacijskega poročila in obračuna DDV v primeru predplačil za čezmejne storitve.

2. Nastanek davčne obveznosti

Določba šestega odstavka 33. člena ZDDV-1 določa, kdaj nastane obveznost obračuna DDV, če račun za dobavo blaga oz. storitev ni bil izdan. Omenjena določba ne velja za

opravljene storitve, ki jih opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in za katere je DDV dolžan plačati prejemnik storitve oz. za dobave blaga in prenose blaga iz osmega odstavka 33. člena ZDDV- 1. To pomeni, da v teh primerih nastane obveznost obračuna DDV, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene v skladu s splošnim pravilom iz prvega odstavka 33. člena ZDDV-1.